

קם הארגון הארצי של חברי ההגנה בישראל

ד. ב-גוריון: מורשת ההגנה ורוחה — המפתח לכיבושינו המפוארים

במועצה הארצית שתיבחר לא יהיו יור
 תר מ־60 חברי. הבחירות בסניפים תיע
 רכנה לפי מיבנה המתוות הצבאיים.
 הוקראה מגילת-הייסוד של הארגון
 החדש המציינת את תאריכי היסוד
 בבנינה של ההגנה, את מיבחיני-האש
 ואת חותם העוז, המסירות והנכונות
 לקרבן המלכדים את החברים גם עתה
 לאחר שדגלנו נפרש בגאון לעיני-הש
 מש תוות שמי מדינתנו העצמאית.
 חותם-ליפוד זה יאגדנו גם להבא,
 לשאת את מורשת ההגנה כמסורת
 חיה בחינוך דורות מגינים בבאות.
 על כן יקום במעמד ראש הממשלה
 ושריה, במעמד הרמטכ"ל ובמעמד
 חברי ההגנה, "ארגון חברי ההגנה".
 הנאספים חתמו על המגילה ובדברי נחום
 שדמי והתקוה ננעל הכנס.

הכיבושים והנצחונות, ולא יק הערבים.
 למרות הכרת אר"מ יש כוחות אדירים
 שלא השלימו עם עובדת קיומנו. וכל עוד
 לא יוכתח שלום בעולם ולא תחדל מל
 חמה, לא יהיה בטחון לישראל ונצטרך
 לעמוד על המשמר, על נסמך יותר מדי
 על החולשה, אולת-היד ותוסו-האחדות של
 שכנינו, לא לאורך-ימים הכרח הוא שיה
 יה כך.

בטחוננו יכון, אם ייעשו מאמצים רצי
 ניים להקים יחסי שלום בינינו ובין שכ
 נינו והעולם, אך גם אם בצליה לכרות
 שלום עם כולם, הכרח כי ראגת אנשי
 "השומר" לבטחון תקנן גם בלבנו. עלינו
 לשמור כעל בבח-עיננו על מורשת "השר
 מר", ההגנה, וצבא הגנה לישראל. בה נע
 מיד רבה ננצח.

את שלוש מטרות הארגון הארצי ומהו
 תו ציון בהרצאתו סגן אלוף יהושע אשל,
 וזו: התארגנות חברתית; עזרה הודית;
 עמידה לימין מוסדות-הבטחון בעניני הדי
 רכה ובטיפוח רוח ההגנה בישוב.

נחום זיראב, מפקד המשטרה בנפת תל-
 אביב הרצה על יסודות התקנון. לאחר דיו
 נים רבים הוחלט לסבל כחבר לארגון
 ההגנה הארצי כל מי שהיה חבר ההגנה
 ברציפות עד שנה לפני מלחמת העצמאה.
 הארגון יהיה פסוף מבחינה בטחונית
 למשרד הבטחון, אולם מבחינה תקציבית
 ארגונית יהיה בלתי תלוי.

הרמטכ"ל רב-אלוף יעקב דורי הביא את
 ברכת המטה הכללי ואמר, כי על האר
 גון החדש לטפח את ערכי ההגנה החשו
 בים ולשמור עליהם משמרת-ברזל.
 הוכרו על גי הדשי ריישום החברים
 ברחבי המדינה, אייל, סיון ותמו.
 נבחרת הנמלה ארצית זמנית בת 15
 איש.

דה, עמל וחזון, הבוקים ודבוקים
 בזי-שוקי היום ומוות — אמר שאול
 אביגור (מאירוב), הוא סקר את התפת
 חות פרשת השמירה וההגנה כארץ מרא
 שיתה ואמר כי לא קל היה המעבר
 מ"השומר" להגנה, כשם שלא פשוט וחלק
 היה המעבר מהגנה לצבא הגנה לישראל
 אך אנו חוליות בשרשרת אחת, ולא היינו
 מגיעים ליום זה — יום ההכרה וקבלת יש
 ראל לאר"מ — אילמלא הכרעתו של כוח
 הנשק הישראלי ושל כל אלה שעמלו בחי
 שולו.

אם נשווה את החיל שעשינו בתקופת
 המחלת — המשיך ש. אביגור — למה
 שעשו תנועות מחתרת בעולם, לא רס
 שלא ניכוש מפניהם, אלא גם נוכל לומר
 בכיטחה כי עברנו עליהם, ולא תהא זו
 התיירות אם נאמר כי בכוחה של ההגנה
 הגענו עד הלום.

המפתח לכל כיבושינו המפוא-
 רים בשנת-פלואים זו היא מור-
 שת ההגנה ורוחה העז — אמר דוד
 בן-גוריון, ראש הממשלה ושר הבטחון. אם
 נשאל — הוסיף ד. בן-גוריון — מה היתה
 העובדה המכרעת השנה — הרי נגיד כי
 בעיקר היה בזה חלקו של הכוח המגן והי
 לוחם — שאליו נצטרפו תכסיסי המלחמה
 החדשים, הארגון המלחמתי החדש, הכי
 לים המשוכללים, יחד עם טיפוס האדם
 היהודי, רוחו העשויה בלי חת, מסירותו
 וחזון החקומה והיצירה, אך אסור לנו
 להסתפק בכיבושים ובנצחונות
 הציוד והארגון שהספיקו עד עתה, לא יס
 פיקו להבא ועלינו ללמוד הרבה מאוד.
 בכל שנה מתחדשות הלכות חשובות.
 אנו רחוקים כיום מבטחון יותר משי
 היינו בימי "השומר", אנו גורם מניה
 ומרגיז ולא בנקל יסלחו לנו אויבינו את

דורות השומר, ההגנה, צבא הגנה לישי
 ראל נפשו יהדיו אתמול, יוס-הבשורה על
 קבלת ישראל לאר"מ, בכנס הארצי הראשון
 של חברי ההגנה בישראל, כנס-הייסוד היה
 לפגישת לוחמים וריעים שהתאספו זו הפ
 עם הראשונה מכל קצות הארץ כדי לק
 בוע יסודות לארגון החדש-הישן, ההגנה,
 שערכה וחשיבותה לא פגו גם עם קום
 צבא הגנה לישראל, הכנס היה פסיפס
 מופלא שבו נשפץ גם איש-צפת, בעל
 הזקן והפיאות וחבוש-המגבעת המסורתית
 בקרב שילוב דורות מגינים ולוחמים מרא
 שוני מגיני הישוב, וביניהם אברהם שפי
 רא מפ"ת, ותיקי "השומר", מייסדיו ומ
 חולליו, וביניהם ישראל שוחט, רחל ינאית
 ואחרים, ותיקי ההגנה בלי מדים ובמדים,
 קציני צבא גבוהים, חניכי ההגנה ומראשי
 פעיליה ולוחמיה, ראשי שיבה ובני-תש
 חורת, פני עלומים ופנים חרושים, עמל
 תלאות-ההגנה-ומלחמה, רטט עבר בלב הנא
 ספים בהביא צפורה זייד את האקדה הרא
 שון של "השומר" אל שולחן הנשיאות.

בין הנוכחים היו אלמנת אליהו גולומב,
 מחולל ההגנה, אינדור שליט, מזקני התר
 נועה הציונית, שרה-משטרה ב. שיטרית,
 י. ציויק, מנהל משרד המשטרה, נציגי
 הרשויות המקומיות ובאי-כוח הסניפים
 בארץ.

על הבמה התנוססו דגלי הלאום ותטו
 נות הרצל, טרומפלדור וגולומב.
 בשם הועדה היוזמת פתח את הכנס
 סגן-אלוף נחום שדמי (קרמר) שציין, כי
 מחמת המקום המועט לא ניתן להשתתף
 לרבבות חברי ההגנה,
 לעמידת אבל דוממת ככו האורות וש.
 פינקל מ"הבימה" קרא "יזכור".
 ההגנה היתה אחוות-אחים ואח-
 יות, משפתה-אחת קשורה בקשרי